

Povodnji mož.

Danes Zelar Mlaka, star straten ribič, ni spal tako doig takor po navadi, ni spal vso noč, ki jo je prebil s svojim ričarskim orodjem na bregu reke Hravnice, ki teče poleg mala vasi B. Bilo je še zgodaj in že postal sred vasi pred hišo, pušil mirno tobak iz svoje majhne lesene pipice, ozirajoč se naokrog po hišah kjer so ljudje že vstajali.

Bil je to starec zelo medite postavki, ki se je radi starosti že močno nagibal k zemlji; licu mu je bilo žoltlo, prepreženo z vsakimi, toda z nekakšnimi dobrotičivim izrazom v polugasih očeh. Glavo mu je pokrival velik klobuk, ki je bil sicer že precej oguljen in obledel; izpod njega so kukali dolgi, s srebrnimi nitmi obilno prepreženi lasje. Obleko je imel lahko; na sebi je imel debelo platenino, plavkasto pobaranovo "kazajko", kratek jopič, običajno "kurtka" imenovan, staro, že oguljeno, toda snažno oprano srajco, zatlačeno za platne hlače, ki so tičale v obnosenju škornjih.

Nestrpljivo je prestopal precej časa z mesta na mesto, kar naenkrat pa se je zravnal ter sel k bližnjem kmečkim hišam, kjer je pred vratimi zagledal gospodarja.

"Bog vam daj dobro jutro!" ga je pozdravil že oddaleč.

"Bog vas usliši! Bog vas usliši!" odvrne mu kmet prislikajoč si s prstom v pipi tlec tobak. A — kako, da ste gospod Mlaka danes tako zgodaj na nogah? Ali ste dolgo ribarili sinoči?"

Lovil? To se ve, da sem lovil! Toda — le poslušajte, zlod me je zanesel enkrat v mojem življenju tječaj k mlinu, kjer že ves čas, kar ribarim, nikdar nisem bil. Sele včeraj popoldan sem zabolil tječaj. Nu, mogoče, da je tako moralno biti. Ni mi dalo miru, dokler nisem zanesel tječaj vse ribarske instrumente — tako je imenoval Mlaka svjete ribarsko orodje — ter

sem se pripravil za lov. O tem, kot dva leščeca se ogija, ki sta mestu ljudje marsikaj pripovedujejo, a ta povest da baje ne pomeni ničesar, da je le iznišljotina. Toda pravim vam, da temi ni tako da nekaj vendar tudi v tem. Dobro mi je bilo znano, da ima vse svoj vzrok in radi tega tudi tječaj nisem zahajal. Saj imam drugih krovje dovolj, čemu torej hoditi tječaj, kjer je se po duevu takoj žalostno kakor v Mrtvem morju a tem hujše še ponoc. — Ondi nameč straši utopljenc — Nu, vsaj več ne pojdem tječaj!"

"A čemu ne?"

"Utopljenca sem videl ondi."

"Kaj vendar pravite?..."

"Ni bilo temu drugače! Ko sem ondi hodil po obrežju, kad bil tobak in ogledoval vodo, veste, da je nekajčica preteklo, se je med tem do dobrega stemnilo, v vasi je vse utihnilo in dobro sem slišal uro, ki je bila v cerkvemem zvoniku v Hrabušičah. Šlo je že proti ednajstji, ko sem sedel pod ono veliko staro jelšo in dremal.

Ne vem v resnici, kako dolgo sem sedel ondi, kar me napoled zdrami hlad. Vstanem, drgnem si oči, med tem pa bije v stolpu ednajst! To je pa tako otočno in zatepljivo, kakor bi zvonoilo mrljico. "Ura duhov!"

je pomislim ter se oziram okrog sebe in po sebi, toda povsod je bilo tiho, otočno, samo nad mlinom je hrumeala voda z jezo. Pa sem se vse del zvonič in si podprl glavo. Bilo mi je nekako tužno pri srcu. Sam o počnosti in še na tem zloglasnem mestu, katerega sem se ogibal vse svoje življenje. Saj ondi utonilo je toliko ljudi. A to radi bedne ribice! In jezil sem se sam na-se, da sem šel tječaj. Nu, ko sem tako sedel, se mi je zazdelo, kakor bi bruna na jezeru pokala. Pogledal sem tječaj, toda ničesar nisem videl, pa sem si mislil, da se mi je samo sanjalo. Toda bruna so jela pokati zvonič Sedaj pa sem že vstal, drgnil si oči, da sem dobro videl. In ves sem se tresel od groze; na jezu sem videl dvoje ognjenih očes ka-

je nas obiskal zdravnik, ki pa je nenevadno majal z glavo. Ljudje so mi svetovali se nekaj — pravijo, naj vjamemo macka ter polžljivo himu njevo toplo kožo na prsi."

Grubič vtihne ter se zamisli. Mlaka je prisedel bliže k posmerni sem se prekrizal. Vedite, s tem se tudi dan prežene ter nima moči do človeka. Tako je pa nekaj štrbonknilo v Hornado, jez je zaskripal in zvonič je bilo tisto kakor poprej. Samo v jezu je voda zamolčila ugasmila..."

"Torej mi povejte sedaj, ali ni bil to utopljenc?" vpraša ga zavestno Mlaka, ko mu kmet zatopljen v misli, ne odgovori ničesar.

"Drugache ni moglo biti, ako vzememo v postev te oči in skok v vodo", spregovori ta naposled.

"Z Bogom!" povzame Mlaka in z urinimi koraki ne glede na svojo starost, odide dalje. Zginil je skozi duri bližnje kmečke hiše, kjer se je valil iz dimnika proti jasnemu nebnu stolpu helkastega dima. Tudi ondje je pravil svoj nočni dogodek.

Na to je Mlaka obiskal še nekajčico hiš. Črez trenutek je vedela že vsa vas, kaj ga je doletelo po noči.

Mlaku je zašumelo v glavi. Izgledalo je uprav tako kakor v mlinu, ki začne iti prazen a nima kaj mleti. In njegov pogled je počival na Grubičevem licu.

"A koliko je bila ura, ko si šel preko jeza?"

"Na hrubašiskem stolpu je odbilo uprav ednajst."

"Pri moji veri! — Jaz sem uprav ob tem času videl na jezu utopljence..."

"Hm, jaz sem zopet videl nekaj pod staro jelšo, pa sim se takisto mislil, da je to utopljeneec."

"Jaz bi ne bil verjel, da je utopljenc, toda po teh očeh in po onem skoku v vodo."

"Saj sem si mislil, da te najdem doma," reče Mlaka ter mu poda roko. "Sedaj imas dosti skrbi."

"Imam jih, imam in kdo ve kako dolgo bo še trajalo. Pri-

Nadaljevanje na šesti strani.

V. KUCERA,

5403 BROADWAY

Se priporoča Slovencem in slovenskim sa-loonarjem v nakup izvrstnega

grenkega vina
(BITTER WINE)

in fine grenčice
(BITTERS)

Imam najboljšo in največjo zalogu tega bla-ga v mestu.

Cene nizke blago
izvrstno

Naročila sprejema:

GEO. TRAVNIKAR
6102 St. Clair Ave.

FOTOGRAFIJE!

FOTOGRAFIJE!

Pozor ženini in neveste! Najboljši slovenski fotograf v Clevelandu je

J. S. JABLONSKL

6122 ST. CLAIR AVE.,

nasproti uredništva "Amerike"

Pri vsakem naročilu za en ducat slik izvršimo eno veliko sliko zastonj. Mi izdelujemo najboljše slike po nižjih cenah kot kje drugje v mestu. Boljše slike ne morete dobiti nikjer kot pri nas.

Pridite in prepričajte se. Če morete pokazati kako boljo sliko, kot jih delamo mi, mi vam naredimo sliko zastonj.

SLOVENSKI FOTOGRAF 6122 ST. CLAIR AVE.

DRUŠTVENA PRAVICA

se nikjer tako hitro dobro poceni, in solidno ne

izvršujejo kakor v

**SLOV. UNIJSKI
TISKARNI**

AMERIKA PUBL. CO.

6119 ST. CLAIR AVE.

Pišite po cene in prihranite si denar!

CLEVELANDSKA
AMERIKA

— izlaja v tisk in petek.

Izdaja: Slov. tiskovna družba

Amerika.

Naročnina:

ZA AMERIKO: \$1.00

ZA EVROPO: \$3.00

ZA CLEVELAND po pošti: \$2.50

Posemne številke po 3 centi.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne sprejemajo in ne vrajajo.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se pošiljajo na:

Tiskovna družba 'AMERIKA'

6129 St. Clair ave. N. E.

Cleveland, Ohio.

"Clevelandka AMERIKA"

Issued Tuesdays and Fridays

— Published by —

The AMERIKA Publ. Co.

(a corporation.)

6129 St. Clair ave. N. E.

Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians (Krainers) in the City of Cleveland and elsewhere.

Advertising rates on request.

Tel. Cuy. Princeton 1277 R.

Entered as second - class matter January 5, 1909, at the post office at Cleveland, Ohio under the Act of Mar. 3, 1879.

No. 34 Fri. Okt. 21'10 Vol III

88

Našim naročnikom.

Casnikarstvo je posel, ki je eden najbolj vzvišenih poklicev, kar jih imamo. Casnikarstvo ima večjo moč, je hujše orozje, akor svetovne vojske. Casnikarstvo dela politiko, ustvarja polodaj, deluje kot mogočen zapovednik na celiem svetu. Če ponosimo na napredek zadnjih tri let, moramo priznati, da se je velik del tega napredu zvrnil s pomočjo časnikarstva. Casnikarstvo je danes tako važen faktor, da ga mora upoštevati vsaka vlada. Seveda nekje po Evropi, imajo se takozvano "casnikarsko cenzuro", potom kateri uredniki ne morejo tako razkriti svojih misli in svojega prepričanja, kakor bi radi, ker mu rudeči svincni državnega pravnika mnogokrat prečra noboljše ideje in nasvetovanja. To vidimo mnogokrat v slovenskih listih iz stare domovine, ko prihajajo k nam deviško poblenji. Hoteli so nekaj povrati v korist narodu, pa niso smeli. Seveda pri takih okoličinah, časnikarstvo ne more tako uplivati kot bi lahko.

Največja časnikarska svoboda vladala v Ameriki. Tu je list popolnoma neodvisen, piše kar želite; le tedaj ga prime zvezni vlada, kadar piše nemoralno, ali pa hujška proti vladam. To ste dve edini točki, kjer se mora časnikar v Ameriki držati ter, a v ostalem je popolnoma prost.

Iz te velike svobode časnikarstva pa pride večkrat zloraba iste svobode. Urednik, ki misli, da mu je vse dovoljeno pisati, ker ga za to nihče ne bo preganjal, zabrede največkrat na poti, kjer niso častna za njega. Tak urednik potem potom svojega časopisa narodu več škoduje kot koristi. Gorej smo omenili, da je časnikarstvo moč, kateri je malokatera druga moč jednaka, ker ljudstvo bere duševne proizvode časnikarjev, ponajvečkrat vse veruje, kar pišejo, in če v slučaju kak časnikar zlorabi svojo svobodo, ki jo ima pri pisanih, in niso nekoristno za narod, tedaj tem dela veliko in ogromno škodo narodu, katerega potom obsega pisanja in zdražbarje, nevednost, podivljajost in stoplost zapeljuje.

Kar se tiče slovenskega časnikarstva v Ameriki, moramo reči, da je lepo napredovalo, tekmo dvajset let svojega obdobja, ko so začeli tiskati prvi slovenski list v Ameriki, "Amerikan", ki niso bili za časa po-

rivanski Slovenec", ki bo kmalu praznoval svojo dvajsetletnico. Za njim pridejo po vrsti Glas Naroda, Glasnik, Proletar, Slovenski Narod in Glasnik S. N. P. Jednote. Med tem časom je pa izhajalo še mnogo drugih listov kot Delavski prijatelj, Zvonček, Danica, Coloredske novice, Jugoslovenski Gospodar, Nada, Vestnik i dr. Hvala razmeram, vlada danes med slovenskimi listi v Ameriki se precejšna sloga, spoznajanje v glavnih točkah, namreč delati za naš delavski narod ter mu predčuvati, kje, kako bi zboljšal svoj borni položaj. Bili so sicer časi hudega boja med slovenskimi listi v Ameriki, kateri boj se je pa opustil, ker vsakdo mora spoznati, da napadi po listih ne koristijo prav nicesar, pač pa škodujejo.

Seveda deluje vsak list po svoji začrtani smeri. Vsak list je dobro popisan in urejan, dokler prinaša stvari, ki so pametne, dokler zagovarja ideje, ki so prikladne slovenskemu razumu ter se dajo izvršiti v splošno korist človeštva. Zato se tudi trudijo slovenski listi po Ameriki, ki to delujejo, gotovo vsak po svojem prepricanju. Prepricanje vsakega, če je dobro in koristno, se mora vedno spoštovati.

Je pa list v Ameriki, katerega uredniki menijo, da ima list vse njegove privilegije za hlev, v katerega se mora skidati vsa gnojnica, kar se jo dobri po slovenskih naselbinah Amerike. Je slovenski list, ki od svojega rojstva sem ne dela med rojaki ničesar druga kot zdražbo. Je slovenski list, katerega urednik je sedel že dvakrat v zaporih zvezine vlade, ker je pisal nesramne članke in pričeval pornografsko zmes. Je slovenski list, ki od svojega rojstva sem ne izdal niti ene stevilke, da ne bi v nej napadal cele slovenske naselbine, posamezne rojake, društva, sploh vse povprek. Je slovenski list v Ameriki, ki od svojega pričetka sem zastrupljuje rojake s svojo nesramno literaturo, ki se ni spisal deset vrst, ne da bi se zagajal v osebe, katere ne trobijo v njegov rog. Je slovenski list, česar lastnik je bil že vseh strank prepricanja, pa je povsod dobil brez. Je slovenski list v Ameriki, katerega starši ne bi smeli dati svojim otrokom v pogled, ker ni za njih radi gnojnico, ki je skidana v ta list. In ta list je — Glas Svobode.

Vprašanje nastane sedaj tu: kaj, predno pišemo nadalje, kaj ima ta list proti nam. Ne izdajti ti ljudje namreč ene svojih stevilk, da ne bi prav po gorjanskemu udrihal po našem listu. Zakaj? Mi sami ne vemo. Mi jih pustimo na miru. Ne pišemo nikdar besedice o njih, ker jih sploh ne upoštevamo resnim. Toda ti ljudje hočejo imeti na vsak način preprič, da si ga vedno iz trte izvijejo. Zakaj preprič? Zato, ker brez njega živi več moč. Zdražba med rojaki je njih poklic, njih srešice delovanja.

Naši naročniki, ki bero list, vedo, kaj pišemo. In da pišemo v pravem smislu naroda, nam je zaosten dokaz dejstvo, da se list čudovito množi in siri med rojaki. To je neizpodobito. Dokazemo vsekemu, ki se hoče prepričati. In če se list širi, je preprič, da ga ljudje radi citajo. Ni se dolgo tega, ko nam je prijatelj iz Wyominščine poslal 12 naročnikov, ki še prej nikdar niso videli našega lista. Pisali nam je, da je list pokazal ljudem, pa so bili takoj zadovoljni z njim. In tako se godi po drugih krajih, posebno pa v največji slovenski naselbi — v Clevelandu. Če pomislite, da naš raznašalec hodi sedaj dva dni po mestu, da raznes list samo clevelandskim naročnikom, jih mora biti že nekaj.

Kaj pišemo? Ničesar druga kot dvevine novice, katere kot časnikarji moramo poročati, da se ljudstvo informira o svetovnih dogodkih članke, katereh vseh smer je, nase rojake privesti do tega, da čim obiljeje pristopajo k Jednotam, pa naj bo že h katerikoli. V ta namen rojkom predčuvamo začetno srečanje, ki so se pripeljali

nesrečenja pri Jednotah ali pri društvi. To nam potrdijo labički vsi naši prijatelji, da vsa vsak teden enkrat prispevamo članek, ki vzpodbljuje rojake za pristep k Jednotam. Dalje se pišejo članiki o delavskem položaju, o delavskih organizacijah, kako je v slogi velika moč delavstva, kako si morejo zboljšati svoj delavski položaj. Naš namen in smotr našega pisanja je, da se zboljšajo delavski razmere v tolku, da pride konečno do tega, da dobri delave za svoje delo ono plačajo, ki je enako vrednosti proizvodom, kateri prizvajata. Nas boj je bil in bo vedno proti izkoriščevalcem delavskega stanja. In stavimo, da bo Glas Svobode še pisala, da smo skebi. Blago, ubogim na duhu!

Razmere se morajo enkrat pojasniti. Molčali smo dolgo, ker mi imamo prostor v listu za koristnejše stvari kot za preprič in listom, ki klida gnojnico. Da pa pojasmimo stvar, smo enkrat odgovorili. To je inač edini odgovor in se nadalje ne bomo zmenili za ničesar več, kar pišejo zdražbarji okoli Glas Svobode.

Prepricani smo, da bodo sedaj planili po nas kot stekli psi, nam gorovili in grozili, lajali kot ščeneti. Vse bodo ovrgli, vse zavili in zopet — lagali kot je njih stara navada. Izmisliši si bodejo celo nekaj dopisov ter jih pričebi, vse pesek v oči. Prinesli bodejo na dan staro rotopijo, kakor imajo navado.

Mi pa smo napisali te vrstice v svetosti, da smo ljudi opozorili na kugo, ki prihaja od Glas Svobode, na okuženi zrak, ki se tam zhira. Ne čudili bi se niti, če bi nam prišlo sporilo, da se je v uredništvu Glas Svobode pojavila kolera ali kuga. Bacilov za to ima dovolj.

Pravijo, da odpirajo oči ljudem. Pravijo, da so svobodomislni. Toda v resnici napadajo vse, kar je drugega mnenja z njimi.

Ostre besede smo napisali enkrat za vselej. Vsak pošten četeči rejak nam bo dal prav. Ko bodejo pa sedaj za nam zbadati, lagali, napadati, se jim budemamo same smejal, ker vemo, da so ubogi na duhu! Ljudi pa resno svarimo, da opustijo ligarje in nasprotni vsem njihovim koristim, ki zbadata, ki dela zdražje med Nedatom, ki trosi kugo in gnojnicu med ljudi. Manj bodejo imeli rojaki opraviti s tem listom, bolje bo za nje, manj bodejo okuženi.

Sedaj pa na delo, uredniki Glas Svobode. Bruhajte, lagajte, kar se da, mi se vam bodelo le smejal.

Iz stare domovine.

KRANJSKO.

Zgodno zimo prerokujejo metereologji za letos. Nastopila bo baje zgodaj v novembru s snegom.

Ljubljanski kriegerkorarji se že, ker jim vlada ne dovoli še orozja nositi. Nenumi so pa še vedno toliko, da so v pravila postavili odstavek, da jim vlada spet leahko denar pobere, če bi se društvo razsloilo. O, Tiroci kranjski, kdaj vas bo pamet srečala?

Umrli je v Št. Petru na Krasu trgovec in posestnik g. Lutovnik Špilar.

Skrunilec otrok. Anton Jakopič iz Kranja je oskrnul dve deklici v starosti 10 do 12 let. Vsled tega se je moral zagovarjati pred tržaškim sodiščem. Pri obravnavi je otoženečen trdi, da so njega deklici zapeljali, kar je smatral drž. pravnik za obremenilno. Otoženečen je bil obsojen na šest mesecev težke poostreñe.

Maćka na kruhu. Minuli teden je policijski stražnik v Ljubljani opazil pri nekem peku mačko, ki je hodila po kruhu, pripravljen za v peč. Kruh, po katerem se je sprejajala mačka je bil v vezi.

Frančiškanski provincialat je od zadnjega kapitelata v Kamniku in ne več v Ljubljani.

Umrli v Stari Loki v 72. letu Fran Osebek, c. k. uradnik v pok.

Samourm dr. K. Schwiegla. Dne 3. oktobra se je ustrelil krog poljan v gradišču Grinščica na Rešici pri Bledu dr. Karol Schwiegel. Doktor K. Schwiegel

je bil naslednik svojega strica barona Schwiegla. Živel je solino in v najboljih razmerah. Star je bil 72 let. Zato je vzrek samoumora popolnoma neznan. Splošno pa prevladuje mnenje, da se mu je hipoma omrčil um in mi malo tehnih vzrokov, ki govorijo zato.

Nesrečen zakon. Delavca žena Ana Juvan v Medvedah živi ločena od svojega moža Janeza že tri leta, ker ji je takrat z nožem grozil in jo nevarno telesno poškodoval. Dne 28. septembra zvečer je prišel Juvan k svoji ženi v kuhinjo, kjer je istodobno bil tudi sin iz prvega zakona Henrik Vimer. Po kratkem besedilu je šel mož v vezo, kamor mu je sledil ob enem njegov pastork. Naenkrat potegne Juvan revolver iz žepa, pastork skoči v obrambo matere v kuhinjo in zaloputne vrata. Juvan pa požene skozi zaprta vrata iz revolverja kroglico z besedami: "Zdaj pa naj bo, kar če." K sreči je kroglica odletela. Na vpitje njegove žene so ji prišli na pomoč, a Juvan je yplil: "Kdor bo na vrsto prišel, bo padel", na kar je neznan kam pobegnil. Orožniki ga nasledujejo.

Cesarjev spomenik v Ljubljani je vsako noč zastražen od 9 ure naprej! Pravijo, da vodi v ljubljansko policijo defacto vladni komisar Pertot in ne magistrat. Čudnega ni to nič. V Celju in Celovcu so na magistratu pač drugi ljudje!

Oblastva je prekanil France Jakše s Potoka. Leta 1907, bi bil imel priti na nabor, pa je sklenil oditi že leta 1906. V Ameriko. Ker pa je vedel, da ne bo dobil oblastvenega dovoljenja, je naprosil Vincenca Bacilova za to ima dovolj.

Pravijo, da odpirajo oči ljudem. Pravijo, da so svobodomislni. Toda v resnici napadajo vse, kar je drugega mnenja z njimi.

Ostre besede smo napisali enkrat za vselej. Vsak pošten četeči rejak nam bo dal prav. Ko bodejo pa sedaj za nam zbadati, lagali, napadati, se jim budemamo same smejal, ker vemo, da so ubogi na duhu! Ljudi pa resno svarimo, da opustijo ligarje in nasprotni vsem njihovim koristim, ki zbadata, ki dela zdražje med Nedatom, ki trosi kugo in gnojnicu med ljudi. Manj bodejo imeli rojaki opraviti s tem listom, bolje bo za nje, manj bodejo okuženi.

Sedaj pa na delo, uredniki Glas Svobode. Bruhajte, lagajte, kar se da, mi se vam bodelo le smejal.

— POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo in najboljše sredstvo za rast las, proti izpadanju las in odstranitev inškin na glavi, t. j. Alpen tintkuta in pomada, od katere resnično moškin in ženskim rastrejo lepi lasje; ravno tako moškemu rastrejo lepi brki in brada. Revmatizem v rokah in nogah se popolnoma odstrani, ravno tako kurja očesa, očeline, bradavice in potne noge to zdravijo hitro odstrani.

Vprašajte pri

J. WAHCIC, 1009 E. 6th St.

Cleveland, O.

—

Pišite po cene.

Mnogo ljudij bo brez vina letos.

Če nečete biti eden izmed teh, naročite hitro vino pri

A. N. COLUMBRO,

1920 E. 123rd ST. blizu EUCLID.

kjer boste nabrali postrežen.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

korca, da je vzel krsni list za svojega 4 leta starega sina Franceta. S tem krsnim listom je šel k županiju, radi popisa nishe pa je vzel s seboj Franceta Jakšeta, ki ga je izdal za svojega sina Franceta Bukovca. Županstvo mu je dalo potrdilo, s katerim je dobil potem potni list na ime Franceta Bukovca, toda z osebnim popisom Frančeta Jakšeta, ki je neovirano odšel v Ameriko. Pred kratkim se je pa vrnil v domovino, pa so mu bili takoj za petami.

Požar. Dne 27. sept. je zapelo ob solnčnem zahodu gotere na podu Janeza Turka v Cetru pri Toplicah. Pogorel je pod hiša in čebelnjak. Kako je nastal ogenj, se ne ve, najbrž je zanetil po neprevidnosti kak potnik. Turk ima čez dva tisoč kron škode, zavarovan je pa le za 1800 K.

Prememb posesti. Čakovo hišo v Novem Vodmatu, kjer je bila žganjarna in vinska klet, je kupil za 32.000 kron trgovec in posestnik Hinko Privšek iz Prisojne ulice.

Pomlad v jeseni. V Rudniku stoji tik državne ceste mlada jablana, ki ima vse polno najlepšega cvetja, kakor v nežni spomladici.

Raznoteosti.

Mali oglasi.

Naprodaj dve hiši na E. 61. St. Ena ima 8 sob, druga 7 sob. Pripravljeno za štiri družine. Velik lot. Cena obem hišam je samo \$3200. Vprašajte na 904 E. 61st. St. (85)

Naprodaj saloon in lunch room v okraju tovaren z jako dobro trgovino. Dnevni promet \$70. Vzrok za prodajo je, ker mora lastnik iti v staro domovino, da se tam pogodi za svoje premoženje. Najlepša prilika za Slovence ali Čeha. Naslov W. 6118 America Publ. Co. 6119 St. Clair ave. Cleveland, O. (85)

V najem se odda za eno ali dve osebi soba, z opravo ali brez. Kdor želi, naj se oglaši pri Frank Komidar, 1231 E. 61st. St. (84)

Pohištvo naprodaj radi odhoda v stari kraj Dobro ohranjeno vse v dobrem stanju za eno družino. Več se pozive pri Albert Ferasu, 4910 Scott St. Collinwood, O. (85)

Izvuren trgovski pomočnik dobil takoj stalno delo v trgovini z modnim, manufakturnim in drugim blagom. Mora znati angleško in slovensko govoriti. Vprašajte pri Anton Kaušek, 6202–04 St. Clair ave. (86)

Velika prilika.

kupiti dobro zemljo po nizki ceni, ker se lahko plača mala svota na mesec, daje The Clark Manchester Co.

velike lote

mera 40x150 prodajamo. Cena je različna od \$80 naprej. Ta zemlja je v

Rockport Village

bližnja vas mesta. Zato vsak lahko prostor sam ogleda, če želi kaj kupiti; tukaj ne more zgubiti svojega denarja, ker je že čez

en tisoč ljudij

kupilo to zemljo in imajo že pripravljeno za svoje domacije. Tudi do

300 Slovencev

je kupilo zemljo in vsak je poštano postrežen. Se vsak lahko prepirča in pride pogledati vsako soboto popoldne in cel dan v nedeljo, ko je tam gospodar.

The Clark Manchester Co. 1327–28 Williamson Bldg. Euclid ave. Za podrobnosti pa lahko vprašate John Kovačič, 1050 E. 62 St. ali John Gorišek, 1265 E. 54th St.

Službo dob takoj dekla za hranivo opravila in je zna kaj kuhinji pomagati. Plača od \$8.00 do \$20. na mesec. Vprašajte pri Jos Zalokarju 899 Addison Rd. (86)

Pohištvo na prodaj, eno leto staro, v tako dobrem stanju, pripravljeno za novoporocene. Se proda po nizki ceni vse skupaj. Oglasite se pri Jakob Kolman, 1420 E. 43. St. (84)

Hiše na prodaj, 8 sob, kopališče basement, umivalne posode in stojnišča, gorka in mrzla voda, tlakana cesta, pred kratekim preslikana in papirana, je pripravljena za dve družini. Cena \$2250. \$1150 takoj. Lahko si ogledate. Vprašajte pri McKenna Bros. 1365 E. 55th Str. od 5 do 7 zvečer. (84)

Odbor.

Vesela novica.

Vesela novica za tiste ki bolehalo na katarju, v nosu, grlu ali pljučah, za kar je vselej posledica jetika. To se sedaj lahko ozdravi. Koliko vas citateljev ve, da v Avstraliji, južni Kaliforniji, v Texas in Colorado raste posebna vrsta dreves eukaliptus zvan, ali pa smreke. Tam kjer rastejo ta drevesa ni katarja ali pljučnih bolezni. Cvetje od teh dreves napolni zrak, ki v se vdihajo napolni pljuča in uniči vse bolezni.

Toda sedaj ni treba nobenemu, ki boleha na katarju ali pljučah, da bi šel v omenjene kraje, si napravil velike stroške, kajti najnovejše in nabotljše združljivo je iznašlo aparat, iz katerega se oljni zrak vdiha v se, ki vam ne le bolezni olajša pač pa tudi popolnoma ozdravi. Tak aparat je sedaj v Clevelandu, in v saskevem Slovencu je ena zdravnika preiskava in en poskus na tem aparatu zastonj. Oglasite se v uradu zdravnika, bivšega koronerja.

Dr. E. L. Siegelstein, 308 Permanent Bldg. na Euclid ave.

Naprodaj čistih, skoro novih sodov za žganje ali vino. Vprašajte za cene pri Lewis Maxa, 42 Public Square. (85)

SOKOLSKI
VESTNIK

Cenjeni bratje! Odbor tel. in podp. društva "Slovenski Sokol" opozarja vse brate Sokole, da se vdeležimo korporativno v nedeljo, 23. okt. ob pol osmih tri zvečer s. č. "Vinske trgovate", katero priredijo slovenske Sokolice, naše sestre, v prostorih g. Fr. Korčeta, 606 St. Clair ave. Sklep seje 10-16-10. Ker je čisti dobitek namenjen v korist "Sokolskega doma" se pričakuje do vsakega zavednega Sokola, da se gotovo udeleži trgovate. Vstopina 25 centov. Zbirališče 7. uri zvečer v Kninovi dvorani. Pridite z društvenim znakom v civilnem kroju. (84)

Odbor.

Vesela novica.

Vesela novica za tiste ki bolehalo na katarju, v nosu, grlu ali pljučah, za kar je vselej posledica jetika. To se sedaj lahko ozdravi. Koliko vas citateljev ve, da v Avstraliji, južni Kaliforniji, v Texas in Colorado raste posebna vrsta dreves eukaliptus zvan, ali pa smreke. Tam kjer rastejo ta drevesa ni katarja ali pljučnih bolezni. Cvetje od teh dreves napolni zrak, ki v se vdihajo napolni pljuča in uniči vse bolezni.

Toda sedaj ni treba nobenemu, ki boleha na katarju ali pljučah, da bi šel v omenjene kraje, si napravil velike stroške, kajti najnovejše in nabotljše združljivo je iznašlo aparat, iz katerega se oljni zrak vdiha v se, ki vam ne le bolezni olajša pač pa tudi popolnoma ozdravi. Tak aparat je sedaj v Clevelandu, in v saskevem Slovencu je ena zdravnika preiskava in en poskus na tem aparatu zastonj. Oglasite se v uradu zdravnika, bivšega koronerja.

Dr. E. L. Siegelstein, 308 Permanent Bldg. na Euclid ave.

Vprašajte tiste, ki so rabili Severova zdravila, in povedo vam o njihovi izdatnosti in zanesljivosti.

Iznebite se bolečin

ki se nahajajo v malih hrbitenici, v prsih, ramah, nogah, sklepih ali mišicah. Ni vam treba trpeti, če lahko dosežete olažbo nadavajoč

Severovo Olje sv. Gotharda.

Na stotine pisem prejetih od vseh strani te dežele, pripoveduje o čudoviti in hitri olažbi bolečin in trpljenja.

Samo nekaj vrst iz nekaterih teh pisem:

"Severovo Olje sv. Gotharda je pregnalo vse revmatične bolečine" — "po parkratni rabi so vse bolečine v boku izginile" — "izborno zdravilo za odrge, izvinjenja in poškodbe" — "dvakratno nadrgnenje s tem oljem in boli v hrbtni ni bilo več" — "rabil sem to olje, za okrel vrat z izvrstnim uspehom" — "prežene nevralgične bolečine in to takoj" — "neprekosljivo mazilo za otekline, žive rane in vnetje" —

Cena 50 centov.

Knjižica z navodili za zdravljenje, tiskana v vašem jeziku, je ovita okoli vsake steklenice.

Severova zdravila so na prodaj v lekarnah. Nikarte vzemite drugih pripravkov. Zahtevajte "Severov".

Obisti

so sedež ali izhodišče mnogih bolezni, bolj ali manj vse končajo usodno, ako se ne zdravijo. Ni ga zdravila, ki obistim bolj pomaga, nego

Severovo Zdravilo za obisti in jetra

Dvečji steklenici: 50c, in \$1.00

Človeški stroj

in njegovi važnejši deli časih oslabi in njihovo ouenoglo delovanje treba okrepati. Uspešna telesna moč se vam povrne, delovanje prebavnih organov se pozivi, črevesje se vam uredi in kri pomogni, če rabite

Severov živiljenki belzam

Cena 75c.

ZDRAVNIŠK SVET ZASTONJ PISMENO VSEM.

W.F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

UNIČENO PO OGNJU, DAN ULMER DAN IN VODI.

Ponesreči nas je zalotil ogenj ravno pri začetku jesenske sezone. Vse naše prodajne mize so napolnjene z popolnoma novo obleko, modnim blagom, klobukom, kapami in čeviji, pripravljeno vsé za jesensko in zimsko prodajo. Hitro delovanje ognjegascev je imelo vzrok, da ni vse zgorelo, pač pa se je blago samo zakadilo in zmočilo, toda dim je šel skozi vse obleke in pustil svoj duh. Mi ne nudimo tega blaga, če ravno je popolno, in če ga nekoliko prezracite, je popolno dobro. Prodali bodoemo to blago, da naredimo prostor za novo, ki pride 15. novembra. Nemogoče je pisati cene blagu, ker bode tako po ceni, da se boste res čudili. Z zavarovalno družbo smo se hitro pobotali. Družba in mi imamo zgubo. Trgovina je bila zaprta zadnjih 10 dnij, da zaznamujemo blago za razprodajo, ki BO NAJVEĆJA, KAR JIH JE BILO KDAJ V TEJ OKOLICI.

Ne zamudite; pridite hitro, da si nakupite po najmanjši ceni blago za zimo. Za en dolar kupite sedaj več blaga kot sicer za dva. Pridite in prepričajte se! Pomnite, da začnemo razprodajo,

V PETEK, 21. OKTOBRA OB POL DEVETIH.

Posebni usluženci bodojo vsem lahko postregli prav prijazno. Ne kupujte, dokler ne vidite, kaj imamo.

DAN ULMER, 5707 St. Clair ave, blizu 55 ceste.
POGLEJTE CENE V OKNIH.

Nadaljevanje iz druge strani.

reči vrniti, da se ne bi zgodila nesreča. Misil sem si, da mačka na rami lahko mirno prenesem. Toda ne! Komaj sem prisel k jezu, začul je maček nemurja vodo hrument, ali nečesa drugega, pa se je cel zvijati in praskati. Na jezu sem odšel. Krepko sem držal mačko, do mi ne bi vzel. Že sem hotel iti dalje, toda med tem sem pogledal pod jelšo. Videl sem, da se je ondi nekaj zibalo in na inisel mi pride utopljeneč. Gospod Bog! Stal sem kakor primajenec, maček se mi zmazne iz rok in hup — planil je naravnost pod jez. Jaz pa sem hitel nazajk Mulikovu, od koder sem nesel mačka in vrnil sem se že ob času ko se je že danilo.

"Ti si nekako babjeveren," janje ga oštrevlja Mlaka. "Čemu bi moral biti to uprav utopljeneč? Toda z menoj — bilo je kaj drugačega, te oči, ta skok v vodo!"

In starec sta se smejala drug drugemu.

"Jaz pa" odmaja z glavo Mlaka "že od ranega jutra hodim po hišah in razlagam ter pripovedujem — a evo, tu ga imam!"

Popoldne je Mlaka odšel k jezu, da ondi pobere svojo riharsko otrojce, katero je tam postil vsled strahu po noči. Naj si je že bil na onem jezu pravi utopljeneč, ali naj si je bil Grubič, se je vendar on nekako neveselo in bojavljivo oziiral proti oni strani.

Kazen.

"Nu tako, zopet je vse v redu!" je rekla babica, pripravivši vse, kar je smatrala za svojo dolžnost in odpravljajoč se, dodača: "Sedaj lahko mirno zapite."

"Toda jaz se nisem vočila možu 'lahko noč', se je oglašila bolnica v postelji, 'bodite tako dobri, predlaga in ga počakite!'

Babica odpre duri, ki so drzale v sosedno sobo. Zarnicin, zglobljen v čitanju — vsled v poslednjem času prisvojenje navade — je prestrašen strepel.

"Kaj je?" vpraša ves bled in vstajače ... gotovo 'pričakovljal' da bo moral zopet kam hiteti, nekoga vznevimirjati.

"Nič ni," odvrne babica smerisce, "pomirite sel Helena Grigorjeva vam hoče vočiti lahko noč! Kakšni plasljive ste, vi mladi možje!"

"Prosim vas, Ana Konstantinova, to je prvokrat", jame se v naglici opravicevati Zarnicin — ničuda..."

"Pogejte le, kako je zopet živahnja", jenadaljevala babica, izdajoča se bolnici z Zarnicinem. "Vse pojde tako, da ne more bolje. Samo to le 'mirno ležati' nimate radi, kaj ne da?"

"Oh, kaj še, mrzi mi to, predraga!" omeni otočno bolnica.

"Ker pa ne more biti drugače ... vi se ne smete vstati!"

"Toda mogla bi že. Že se čutim popolnoma zdrava. Tega mi vi le tako nalašča nočete dovoliti."

"Nu, nu, nu! Vi o teh rečeh ne smete soditi. Vaša reč je — lepo potihom ležati in nas ubogati. Kaj ne Pavel Audrejčič?"

"Da, da."

Srečna sopruha sta se nežno in vroče poljubila.

"Toda, moj Bog, ali si se pobrinil, dragi, za kako večerjo?" vpraša ga bolnica s skrbjo marljive gospodinje.

"Pobrinil sem se, bodi brez skrb. Spi, moja golobica, spi moja predraga!"

"Oglej si še Pavleka".

Zarnicin pogleda fanteka in radostno se smehljevale se vrne k ženi, katero se enkrat poljubiti ter pomiloviti babici, naj gre za njim, odide po prstih iz sode.

Bolnica je zadremala iz izrazom tih, malone otroče blagostenosti na vtrjenem obličju.

Poleg med obema društvenika že določene odkritostnosti, ki je v podobnih slučajih neobhodno potrebna, se je povojila merna življenost od ene

strani po neprisiljeni zgovornosti Ane Konstantinove, od druge pa z ono blago razjarjenijo, ki je prevzela Zarnicin radi srečnega ženinega poroda in pod vplivom nepoznanega dobre občutka očetovstva, polnega nenavadno novih in nenačadno prijetnih potresov srca.

"Vam se še ne ljubi iti spati?" vpraša Zarnicin nakrat Ane Konstantinovo, ko je službenica že pospravila z mizeter sta ona osala sama.

"Ne še. Nasposta sem se do volj po dnevu."

"Meni tudi še ne. Pa še posediva."

"Z radostjo."

"Da se bova lažje razgovarjata, izpija kupico žganjice. Kaj ne?"

"Tudi to se lahko zgodi."

"Vi ste korenjak pri moji duši! Ali so vse babice takšne?"

Zarnicin osmri, iskajoč prijetno besedo.

Kakšne?" je vprašala Ana Konstantinova z priliznjem in nasnehom.

"Nu, takšne kot ste vi, — neuporne, odkritosrčne..."

"Vse so. Jaz — jaz sem takšna."

"To vidim. Jaz sem tega kaj vesel."

Zarnicin postavi na mizo steklenico, nalije dve kapljici in nadaljuje:

"Zlasti sem vesel radi tega, ker sem v takšnem razpoložju. Trčiva! Vesel sem, a nekako nemiren ob enem. To je grozno, kadar ima ženska priči poroditi. Česa vsega si človek ne domisli, kaj vse ne začuti?

Toda ko se vse konča in sicer srečno konča — pa zmagajo druge misli, drugi radostni občutki: Nu, skratak pojavi se potreba..."

"Izpiji čaščico žganjice?"

"Vidite, kakšna ste. Sedaj že ne kupico izpiji, namreč dušo izliti ... kupica k temu samu pomaga. Povejte mi, prosim vas, ali ste samica, ali ste omožena?"

"Samica sem."

"Jei, jei! ... Tako težko ste povedala to ... Torej si se niste skinsili mnogo..."

Po čem sodite to?" upraša nakrat Ana Konstantinova ter nomežikavši z očmi se nekako cudno nasmeji.

Zarnicin jo začudeno pogleda ...

"Sai ste sami rekli ..." začne in ospune. "Odpustite ... prosim vas, odpustite ... Izbleknil sem neumnost. Ne mislite mi to, prosim vas ... jaz pojnum zelo dobro ..."

Ana Konstantinova se zopet nasmeji. Zarnicin postane še bolj zbegna na to se zopet nasmeji, mahne z roko ter z enim pozirkom izprazne kupico.

Zabava se je nadaljevala.

Zarnicin, hoteč se s tem opravičiti.

Ana Konstantinova se nasmeji, toda le toliko, da je bilo slišati ter zgne za durmi.

Zarnicin, pospremiviši babico z očmi, tudi ostane s sedežem ter se začne s počasnimi koraki sprejhajati po sobi. V njegovih razvnetih in zamagnjenih glavah se je zabliskala nekakšna zdravljivo nemirna misel — zabliskala in ugasnila, toda Zarnicin ni bil spodoben, da bi jo znovič vjel, toda čutil je, da ima zajn važen pomen, da bi je ne smel kar tako zavreči ...

"Kaj je to — kaj je to bilo?" je ponavljaj naprestano sam s seboj, sedaj nakrat obstal, pa zopet jel urno korakati po sobi: "kako je bilo? Cemu mi je prišlo v glavo? Sedela sva potem je ona rekla da mora iti ... uprav v tem tem hipu, ej, ej: ..."

Zaljubljena misel se je za-

svetila znova, se ena napetost možgan — in bil bi jo vjej... toda v tem hipu se jevnila Ana Konstantinova — in zoper je vse zblnilo v miraku in megli nakajenosti.

"Spi," je majavila babica ter obstala sredi sobe kakor bi premljevala, kaj ima daleč poteti.

"Nu, izvrstno!" reče Zarnicin po kratkem molčanju — dva človeka živita več let, kakor da ne bi vedela drug za drugega — nakrat pa se srečata po vsem slučajno, se seznanita, naposed po — "Se napijeta!" zašepeta Ana Konstantinova.

"Cudna stvar!" reče Zarnicin po kratkem molčanju — dva človeka živita več let, kakor da ne bi vedela drug za drugega — nakrat pa se srečata po vsem slučajno, se seznanita, naposed po — "Se napijeta!" zašepeta Ana Konstantinova.

"Nu, tudi napijeta se! Ali kaj, midva pa bova po koncu ... Kaj me tako gledate? Vi si mislite ... Jaz vem, kaj si vi mislite! A to povsem po krivici. Jaz nisem takšen mož. Ljubim svojo ženo in imam je vedno pred očmi ... nikdar je ne izdam ... Vsediva se in trčiva!"

"Ali že ne bo čas iti spati?"

"Naspiva se še dovolj. — hodoči brez skrb. Kazalec greše na dve ... Ne izdam je. To je, kako je ne izdam! Ne sumem je od sebe in je ne zamenjam za drugo žensko. To se vendar imenuje izdajstvo. Dogajajo pa se tudi drugi slučaji. Sreča se na primer s kako gospo, bodisi v okoliščinah naravnost izjemnih ... Prikupe se ti — povsem običajno, kakor se prikupejo ženske soloh — preprosto, priklenjeno ... ogleda si jo ... in evo! ... tudi to njej zopern ... Srečanje, pravim, povsem slučajno — prosim, katero se vrhu tega večkrat ne bo ponovil ... Oba sta mlada, oba živahna ... Istini ne razumim, kdo se more spodiktati nad tem čutiti se razžaljenega! Če je gospa prosta (samica) in če je brez predsodkov ... Ali ste vi brez predsodkov?"

"Kako vam odgovoriti? ... Brez predsodkov gotovo ... toda o čemur sedaj govorite, to se ni predsodek."

"Predsodek. Pravcat predsodek je! Vse je odvisno od naravor. Poglejte samo trezno na stvar ..."

Ana Konstantinova se nasmeji.

"Nu, gotovo — če ondi ni nič posebnega," onda uruo Zarnicin, hoteč se s tem opravičiti.

Ana Konstantinova se nasmeji, toda le toliko, da je bilo slišati ter zgne za durmi.

Zarnicin, pospremiviši babico z očmi, tudi ostane s sedežem ter se začne s počasnimi koraki sprejhajati po sobi. V njegovih razvnetih in zamagnjenih glavah se je zabliskala nekakšna zdravljivo nemirna misel — zabliskala in ugasnila, toda Zarnicin ni bil spodoben, da bi jo znovič vjel, toda čutil je, da ima zajn važen pomen, da bi je ne smel kar tako zavreči ...

"Kaj je to — kaj je to bilo?" je ponavljaj naprestano sam s seboj, sedaj nakrat obstal, pa zopet jel urno korakati po sobi: "kako je bilo? Cemu mi je prišlo v glavo? Sedela sva potem je ona rekla da mora iti ... uprav v tem tem hipu, ej, ej: ..."

"Nikakor, tu se pričenja laž, ker tu začnejo počutki človeka varati."

"Lagati. Ali se mar malo lažemo? Brez laži sploh ni moč prebiti. Človek doprinese dobro dejanje — in molči, toda ne le da molči, ga naravnost tudi: jaz tega, prosim ne delam. To je vendar laž."

"Kako znate vi vse spremno razsoditi?"

"Nikakor spremno, marveč pravčno ... mar ni res?"

"Ne, ni resica."

"A, je resica. Je resica! Celo vaše oči pričajo, da je resica!"

"Moje oči hočejo spati — ničesar več. Lahko noč!"

Nadaljevanje na sedmi strani.

Mi smo zmagali. Vlada Zjedinjenih držav potrdila je natanko pregledani način naših izdelkov in dovolila prodajati iste brez vladinega dovoljenja. To so pronajdeni kakor zdravilo priznane vrednosti. Ta zmaga napravi zopet

Trinerjevo amerisko zdravilno grenko vino.

prvim od te vrste priprav. Ni se štedilo stroškov niti časa, da je to nadkritilo druge in napravilo popolnoma čisto in veselno družinsko pomoč.

Vsaki bolezni v kateri opazite kak neredit v želodcu ali izgubo moči in energije, to zdravilo najsigurnejše pomaga. To je leka največje vrednosti za

izgubo teka,

slabost,

nervoznost,

izgubo energije,

izgubo moči,

slabo kri,

zaprtijo,

izgubo v teži

in vse druge bolezni želodca in droba. Sestavljen je le iz rastlin in rdečega vina znanstveno priznena tako da donese gotov vesel.

Bledne in bolestne ženske

zadobe veliko pomoč, če vživajo ta fini in ukusni izdelek, v katerem ni niti pičice kake škodljive tvarine. Vsaka doza deluje tako dobro na človeško telo, vzemite zato po eno dozo, kadar se počutite nerazpoloženi in takoj boste čuti pomoč.

Sponzurajte se, da Trinerjevo zdravilno grenko vino je edino grenko vino, katero je priznano kot zdravilo. Varujte se brezvrednih ponaredb. V lekarnah.

JOSEPH TRINER,

1333-9 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Trinerjeva Angelica grenka tonika je najboljša želodčna grenčica na svetu.

JESEN JE TU.

Glejte da se zavarujete proti mirazu in jesenskem vremenu. Kupite si toplo in čedno obleko, ki vas bo grela obenem pa krasila. Pravkar sem dobil veliko založno najmodernejših

Jesenskih narejenih oblek

ki so čudovito poceni. Samo pridite enkrat vprašati; ne boste dobili boljših oblek drugod za ta denar.

Ako se pa hočete malo bolj "postaviti", pridite k meni, da Vam umerim naročeno obleko: blago vsake vrste na ogled in vsaka pri meni narejena obleka zajamčena.

Da so rojaki pri meni res dobro postreženi, zato pričajo mnogočestilni se danji odjemalci ki so zadovoljni za blagom. Želim samo to, da bi se kolikor mogoče dosti rojakov ogledalo prodajalno in se prepričalo o mojem blagu in mojih oblekah.

Aja Konstantinova vataš
Zemljo jo prinec za roko ter
je posad poleg sebe. Ona se
je razvila, se žamračila ter
se črnila strani.

Helena ni spala.

Kakor smo videli, ni se pri-
petilo nicesar takšnega, kar bi
to moglo zdramiti iz spanja,
navzic temu se je vendar le
nakrat zdramila, kakor bi jo
nekdo spredobil ter začela ne-
merno poslušati. Skozi zaprite
duri je doletoval k njej živa-
hen razgovor in časih tudi
smej.

"Ne spi še," si je mislila,
"kaj neki to pomeni? Ali sem
res tako kratko spala?"

Stegnila je roko po zvončku,
toda premisila si je.

Čemu neki? Naj se nagovorita
po svoji volji. Revež, Pavle,
se je dovolj namučil te dni —
naj se nekoliko razvedri. . .

Samo s čem se zamoreta toliko
zbaviti? Saj sta se komaj spo-
znala... Toda vendar, ona, zdi
se mi, ni bedasta... marveč je
takšno živahn... zala..."

"Zala! Ali res radi tega sedi
ž njo tako dolgo? Ko bi bila
zdrava, — se to ne bi zgodilo
— gotovo ne — on ne bi po-
misnil na drugo ženo... sedaj
pa — kdo vel? Po noči sama
skupaj..."

"Kakšna budalost! Saj bi
vendar ne govorila tako neprisileno
in se ne smejava, ko bi
se godilo tu kaj slabega. In on
Pavle, si ne bi nikdar dovolil
nečesa podobnega — zlasti se-
daj, nekoliko dni pozneje, ko
sem prebila borbo med življenjem
in smrtjo ter se komaj je-
la popravljati — in zlasti tukaj,
samo za eno sobo od nje, ma-
lone poleg njene postelje! Kak-
šen oduren, razdražljiv sum!"

Gоворица je vtihnila. Duri so
zaškrpale. Oglasili so se kora-
raki.

Helena je zaprla oči. Po ko-
rakih je spoznala, da je prišla
k njej babica. In delala se je
kakor da bi spala; zgodilo se
je to nekako samo, zoper nje-
no voljo, tako rada hi bila po-
gledala babico, rada jo nekaj
vprašala — toda bala se je.

In evo, ona je zopet sama,
ona dva pa sta zopet skupaj in
zopet govorita ter se smejava.
In v njeni duši je zopet z no-
vo močjo dvignila glavo to, kar
je sama imenovala "oduren in
razdražljiv sum."

A tega sumničenja bi ne bi-
lo, ko bi se ne bila vdala malo-
ščnemu, otročemu napadu
radovednosti. Česa se boj! Saj
je prepričana, da se ondi ne go-
di nič napačnega — prepričana,
a vendar se muči z dvomom, a
vendar kako lahko bi ga pre-
gnala...

Ura je vdarila dve.

Helena je strepetala in se
zdrambil: zadremala je neopa-
žena vsled slabosti. Ali je res
le zadremala? Ni zaspala? A
čemu se je zdi, da bi uprav v
tem hipu imela bedeti — toda
ona je zaspala in nemara je za
njo vsi izgubljeno?...

V tem strahu in razčilenosti
se je Helena podprla z laktom,
pridržala sapo ter je jela po-
zorno poslušati. Naokrog je bilo
vse tih... toda v tej tišini
je tičalo nekaj zlobnega: ni ji
zupala.

Tako je ležala do tega časa,
ni začutila bolest v roki, s ka-
tero se je podpirala: potem je
sedla. V glavi se ji je zavrtelo,
toda namesto, da bi se vlegla,
je odrnila — povsem nevedoma —
odejo, stopila na tla in
takšna. Rakorsna je bila v sami
spodnjici, bosa... opotekajoča
se in prijemajoča se za razne
predmete ter trepetajoča na
vsem životu šla ven iz sobe...

Helena ni vedela, kako je do-
spela zopet nazaj v posteljo.
Zdela se ji je, kakor bi niti
ne bila vstala in kakor li vse
to kar je videla in sišala pri-
petilo se tukaj v njeni spalnici.
Star je okoli 46 let. Za njegov
naslov bi ra zvedel njegov sin
Anton Hren, ki ni se nikdar
videl svojega oceta. Kdor roja-
kov ve za njegov naslov ali pa
kake druge podrobnosti, je
prav, lepo prošen, da naznani to
Antonu Hrenu, 1301 E. 54. St.
Cleveland, O. za kar mu bo A.
Hren zelo hvalezen. (86).

nepričakovani občutek. Ni bila
sposobna za to, da bi si ga v
trenditnu prednost, ko pa je
spoznala, kaj se je zgodilo je
vsaj otrpnila od groze, nespa-
metni nepredvidnosti je obledila
neizogibna kazen...

Hejno bi mogla rešiti samo
mujna in odločna pomoč. To je
dobro vedela. Toda od koga
navzic temu se je vendar le
nakrat zdramila, kakor bi jo
nekdo spredobil ter začela ne-
merno poslušati. Skozi zaprite
duri je doletoval k njej živa-
hen razgovor in časih tudi
smej.

"Ne spi še," si je mislila,
"kaj neki to pomeni? Ali sem
res tako kratko spala?"

Stegnila je roko po zvončku,
toda premisila si je.

Čemu neki? Naj se nagovorita
po svoji volji. Revež, Pavle,
se je dovolj namučil te dni —
naj se nekoliko razvedri. . .

Samo s čem se zamoreta toliko
zbaviti? Saj sta se komaj spo-
znala... Toda vendar, ona, zdi
se mi, ni bedasta... marveč je
takšno živahn... zala..."

"Zala! Ali res radi tega sedi
ž njo tako dolgo? Ko bi bila
zdrava, — se to ne bi zgodilo
— gotovo ne — on ne bi po-
misnil na drugo ženo... sedaj
pa — kdo vel? Po noči sama
skupaj..."

"Kakšna budalost! Saj bi
vendar ne govorila tako neprisileno
in se ne smejava, ko bi
se godilo tu kaj slabega. In on
Pavle, si ne bi nikdar dovolil
nečesa podobnega — zlasti se-
daj, nekoliko dni pozneje, ko
sem prebila borbo med življenjem
in smrtjo ter se komaj je-
la popravljati — in zlasti tukaj,
samo za eno sobo od nje, ma-
lone poleg njene postelje! Kak-
šen oduren, razdražljiv sum!"

Gоворица je vtihnila. Duri so
zaškrpale. Oglasili so se kora-
raki.

Helena je zaprla oči. Po ko-
rakih je spoznala, da je prišla
k njej babica. In delala se je
kakor da bi spala; zgodilo se
je to nekako samo, zoper nje-
no voljo, tako rada hi bila po-
gledala babico, rada jo nekaj
vprašala — toda bala se je.

In evo, ona je zopet sama,
ona dva pa sta zopet skupaj in
zopet govorita ter se smejava.
In v njeni duši je zopet z no-
vo močjo dvignila glavo to, kar
je sama imenovala "oduren in
razdražljiv sum."

A tega sumničenja bi ne bi-
lo, ko bi se ne bila vdala malo-
ščnemu, otročemu napadu
radovednosti. Česa se boj! Saj
je prepričana, da se ondi ne go-
di nič napačnega — prepričana,
a vendar se muči z dvomom, a
vendar kako lahko bi ga pre-
gnala...

Ura je vdarila dve.

Helena je strepetala in se
zdrambil: zadremala je neopa-
žena vsled slabosti. Ali je res
le zadremala? Ni zaspala? A
čemu se je zdi, da bi uprav v
tem hipu imela bedeti — toda
ona je zaspala in nemara je za
njo vsi izgubljeno?...

V tem strahu in razčilenosti
se je Helena podprla z laktom,
pridržala sapo ter je jela po-
zorno poslušati. Naokrog je bilo
vse tih... toda v tej tišini
je tičalo nekaj zlobnega: ni ji
zupala.

Tako je ležala do tega časa,
ni začutila bolest v roki, s ka-
tero se je podpirala: potem je
sedla. V glavi se ji je zavrtelo,
toda namesto, da bi se vlegla,
je odrnila — povsem nevedoma —
odejo, stopila na tla in
takšna. Rakorsna je bila v sami
spodnjici, bosa... opotekajoča
se in prijemajoča se za razne
predmete ter trepetajoča na
vsem životu šla ven iz sobe...

Helena ni vedela, kako je do-
spela zopet nazaj v posteljo.
Zdela se ji je, kakor bi niti
ne bila vstala in kakor li vse
to kar je videla in sišala pri-
petilo se tukaj v njeni spalnici.
Star je okoli 46 let. Za njegov
naslov bi ra zvedel njegov sin
Anton Hren, ki ni se nikdar
videl svojega oceta. Kdor roja-
kov ve za njegov naslov ali pa
kake druge podrobnosti, je
prav, lepo prošen, da naznani to
Antonu Hrenu, 1301 E. 54. St.
Cleveland, O. za kar mu bo A.
Hren zelo hvalezen. (86).

Helena ni vedela, kako je do-
spela zopet nazaj v posteljo.
Zdela se ji je, kakor bi niti
ne bila vstala in kakor li vse
to kar je videla in sišala pri-
petilo se tukaj v njeni spalnici.
Star je okoli 46 let. Za njegov
naslov bi ra zvedel njegov sin
Anton Hren, ki ni se nikdar
videl svojega oceta. Kdor roja-
kov ve za njegov naslov ali pa
kake druge podrobnosti, je
prav, lepo prošen, da naznani to
Antonu Hrenu, 1301 E. 54. St.
Cleveland, O. za kar mu bo A.
Hren zelo hvalezen. (86).

Avstro-Amerikanska ČRTA.

Najpripravljenija in najcenejša par-
brodna črta za Slovence in Hrvate.

Regularna vožnja med New
Yorkom, Trstatom in Reko.

Brez poštarstva in novi parobrod
na dva vijaka:

Martha Washington, Laura
Alice, Argentinia in Oceania.

Druge nove parulke, bodo vozili 11
milij na uro, gradivo. — Parulki odplju-
ijo se iz New Yorka ob sredah ob 1 po-
poljan in iz Trsta ob sobotah ob 2
popoldan proti New Yorku. — Vsi par-
ulki imajo hreščeni brojci, elektri-
čno razsvetljavo in so moderno ure-
jeni. — Hrana je domača. — Mornarji
in zdravniki govori slovensko in
hrvatsko.

Za nadaljnje informacije, cene in vor-
ne liste obvezite se na nasle-
dzostnike ali pa na:

PHEIPS BROS. & CO.
601 Agt's, 2 Washington St., New-York.

Kruh kakovosti.

Poskusite en blebec

VIENNA kruha.

Sveč avak dan
pri grocerjih.

The Jacob Laub Baking Co.

DR. RICHTER'S "PAIN- EXPELLER"

Pri svinjenju, odtr-
nah, splošnem prenapo-
jenju mišic, pri rev-
matizmu, nevrzljivosti
in enakih tekočinah po-
magatveno vdr-
benje z

PAIN
EXPELLER
Dobro se v vseh
varstvenih počit-
nih dnevih
F. Ad. Richter
& Co.
215 Pearl St.
New York.
Pasite na
varstveno
znamko s
sidrom.

V PRID SOKOLSKEMU DOMU

PRIREDJE

"SLOVEN. SOKOLICE"

veliko vinsko trgatev,

DNE 23. VINOTOKA (OKTOBRA) 1910.

ob 8. uri zvečer (solnčni čas)

V KORČETOVI DVORANI, 6006 ST. CLAIR AVE.

Ker se priredi trgatev v prid Sokolskemu
domu, se uljudno vabišo vse slovenska društva
ter cenjeno občinstvo, da se omenjene veselice
v obilnem številu udeleže.

SPORED:

Ob 8. uri solnčni čas početek veselice, Ob 9. uri prihod vinčark in vi-
ničark. Trgatev na Trški gori v vinogradih gospoda Rudenčenosa. Točno ob
11 ur 10 minut se privrti Vrtlsc. Njemu na čelu bodo bučale "BUUU-ČEVJE".
Ob polnoči velike kosilno vinčark in viničark potem pa velik naroden pes vseh
vinčark in viničark, bratcov, župana, čuvalja, tata, sednika in polcevov.

Kdor grozdje kradel bo,
Prijej se bo
V špekamiro vtaknen bo!

Trgatev se vrši letos na Trški gori na Dolenjskem

VSTOPNINA 25 CENTOV

Začetek ob 8. uri
zvečer solnčni čas

Na vinsko trgatev uljudno vabišo

SLOVENSKE SOKOLICE.

Vi nas poznate.

Izvršujemo vse

fotografska

naročila.

HUSPOSKA BROS.

1841 Euclid Ave.

ROJAKOM

priporočam svoj fino urejeni saloon na 6131 St. Clairave., N.
E., kjer je vsakdo postrežen v svojo največjo zadovoljnost.

Mrzlo, sveče pivo in fine smodke ter žganje vedno na razpo-
lago gostov. Nadalje se priporočam društvom v oddajo velik-

in male Knausove dvorané, ki so najboljše, kar jih je slovens-

ih dvoran v Clevelandu. Velika dvorana je pripravna za igre,

seje in zborovanja. Dvorana je na novo opremljena in zato

stuje vsem potrebam.

Rojakom se priporoča v obilen poset svojih prostorov

MIKE SETNIKAR,

6131 St. Clair ave.

CLEVELAND, O.

Satkovič Brata,

stavbna kontraktorja

Delata vse načrte; kdor

naroči delo dobri načrte

zastoj. Rojaki, oddaje stavbenska dela in po-
prave pri poslopijih domačinom ne pa tujcem! Se

priporočata Satkovič Brata, 1192 Norwood Rd.

S tem naznanjam mojim odjemalcem in prije-
ljem, da sem prestavil svojo prodajno na

Satan in Iškarijot.

Spisal Karol May, za "Ameriko" priredil L. J. P.
DRUGA KNJIGA.

(Nadaljevanje.)

"Gosta brada pokriva njegoovo celo obliče, toda za Winnetou je brada samo pajčolan, skozi katerega se lahko vidi."

"In kaj vidiš skozi to brado?"

"Veselje, ker jahamo z njim."

"Gotovo je šejk vesel. Povabil nas je in sedaj se veseli, ker smo njegovo povabilo sprejeli."

"Toda njegovo veselje je skodeljeno. Winnetou ne zavaja skozi."

"Jaz pa mislim, da se nam ni potreba dati. Meidseri so joko prijazni ljudje."

"Torei naj mu moj brat zavaja. Winnetou bo pa previndeni."

Jaz sem bil res popolnoma brez skrbij, vendar to me ni oviralo, da sem opustil previndost. Navajen sem bi, da sem Apača vedno poslušal, in tudi njegove zadnje besede niso bile brez utisa.

Ko pridevo preko griča, se razproste pred nami dolina, ki morala biti ob deževnem času napolnjena z vodo. Tudi obilo lepe, fine trave je bilo videti. Dokler je seglo oko, smo videli same konje, ovce, koze, goveda in kamele, katerih je moralo biti več tisoč. Med njimi je bilo pa tako malo pastirjev, da sem se čudil, kako morejo ti ljudi toliko živine v redu držati. Ko jahamo mimo pastirjev, se slednji dvignejo in nas spozljivo pozdravijo. To je tudi precej uplijivalo na Winnetou, ker njegov obraz ni bil več tako strog, kot v začetku.

Jahali smo nad skalami, med katerim opazim malo sotesko, proti kateri obrne šejk svojega konja. Nekaj korakov pred njo se je razvalila in reče:

"Dobro došli v našem taboru. Tu je hiša obiska, kjer so pogosteni vsi naši gostje. Hladno je in pozivi vse utrujene. Vstopite z menoj in poživite več nad jedjo, katero nam takoj prinesejo."

Tudi spremilevalec poskačejo s konji, naposled tudi mi, vendar ne stopimo takoj v volino, pač pa najprvo premotrim okolico. Gori nad sotesko leži kakih dvanajst krasnih kamel, kakor jih se nisem viden v tej deli. Nedaleč zrazen pa je ležala vsa oprava za jedo. Blizu te oprave, v posebni pregraji stoje trije krasni konji. Še opazi s kakšnim eččudovanjem gledam te konje, radičega reče:

"Ti konji so potomeci najljubše Mohanedeve kobile. Ti konji so več vredni kot vse naše druge črke."

Torej v to sotesko bi moralim stropiti. Šejk je rekel, da je to hiša obiska. Čudna hiša! Skale so bile kakih 50 sečnjev visoke; spodaj pa je bil prostor tako ozek, da sta komaj mogla dva človeka stati, če sta stala tesno skupaj. Tudi voda je izvirala v te soteski, in kakor sem opazil, je moralabiti dobravoda.

Šejk je že najbrž spregledal, da soteska ni baš tako vabliva, kakor bi on želel; radičega reče:

"To je res hiša obiska, o kateri sem govoril. Kakor hitro stopite notri, se soteska tako razširi, da nastane soba v kateri ima dovolj prostora deset ljudi. Sledite mi!"

"Dovoli da najprej poskrbimo za naše živali," prosim šejk.

"Ali meniš, da tako malo poznatno dolžnosti gostoljuba, da ne moremo sami opraviti tega dela? Moji ljudje bodoje napolnili vaše žlebe z vodo in naložiti kamele."

Braniti se nismo mogli več. In ker koraka pred nami naprej v sotesko, smo šli lahko brez skrbij, ker se je kaj zgodilo, tudi je tudi šejk med nami in mora z nami deliti usodo.

"Tu notri?" vpraša Winnetou. "Ali ing bo moj brat sledil?"

"Da, ker je on z nami."

"Ce nas pa goljuva?"

"Mi vramemo orožje s seboj."

Te besede sva govorila angleško: ko naju Emmery začne reče:

"Zakaj tako obupujete? Kaj naj šejk od nas misli? Rekli bojdejo, da smo bojazljivi. Notri torej za njim!"

Emmery gre za šejkom in midva za njim. Dokler sem imel s seboj svojo brzostrelko, se nisem bal nicesar. Seveda ned zavratnim napadom pa se nisem mogel niti z orozjem braniti.

Na desno poleg odprtine stojim kamen in sicer prav naostren koncu. Ta kamen je moral biti kakih dvanajst centov težak, tako ogromen je bil. Sicer pa mi ta kamen pri meni zbudil nikake sumnje.

Ko smo imeli vhod za seboj, smo se seveda prepričali, da je volitina bolj siroka kot smo videni pri vhodu. Deset mož je imelo dovolj prostora. V sredini so tla pogrncena z nekoliko boljšo preprogo in na preprogi čedna mizica za jedila. Šejk se vsevede pred mizico in nam pomigne, da sledimo njegovemu zgledu. Zakaj tudi ne, ker smo že bili z njim v tej volitini?

Komaj se vsevedemo, že prinese eden pastirjev štiri posode z vodo, drugi prineseo štiri čibuke in tobek. Šejk lastnočno nabaše pipe, jih prizige in nam jih ponudi. Za nas posebna čast.

"Kadite z menoj," reče. "Tobak daje oblake vonja, ki dvigujejo dušo k nebom. Kmalu pridejo tudi jedila." Kažimo, je vse mirno, ker tudi naš gospodar ni govoril. Čibukov se nismo skadili, ko prinese neki pastir veliko posode s kuhanim rižem, katero postavi na mizico.

"Kaj je pa z mesom. Selim?" vpraša šejk pastirja. "Tako ga prinesem," odvrne vprašani in odide.

"Torej prinesi tudi — —" Šejk preneha z govorom, ker Selim je že zginil.

"Selim, Selim! slisiš!" klice šejk za služabnikom.

Nobenega odgovora. Tu skozi šejk kvišku proti vhodu, da odda Selimuovelje. Ker niso ničesar sluhili, ga nismo zadrževali, da je šel proti vhoti.

"Selim, Selim!" ponavlja, ko stopi šejk iz soteske ali volitine. "Notri, mora, notri!" reče Winnetou, dasi ni razumel arabskega.

Winnetou plane kvišku, da brime šejka in ga potegne nazaj, toda svojega namena ni mogel doseči, ker predno prispe do vhoti, slišimo zunaj zanimalke padec in odprtina je bila zaprta. Že prej omenjeni kamen so zvrnili naravnost pred vhotom, da sedaj ni mogel uhiči več ven.

"Hello!" zaklice Emmery in plane kvišku.

"Winnetou je slutil," reče Apač, ko se vrne k nama in se vseže na tla, kot bi se ničesar ne zgodilo.

Tudi jaz ne rečem ničesar. Zunaj začujemo pa mnogo kriki in glasov. Pred volitino je moralo biti mnogo ljudij.

"Jaz mislim, da smo ujeti," reče Anglez.

Tudi sedaj ne rečem ničesar.

"Torej odgovori vendar," začriči Emmery nad menoj. "Jaz mislim, da smo ujeti."

"Prav nam je! Zakaj pa Winnetou nismo poslušali."

"Weli! Vzroka nismo imeli, da sejku ne bi zaupali. Poveljite telesne straže nam je sam dejal, da se od Meidserov nismo ničesar batí."

"Toda ali so ti ljudje Meidseri?"

"Saj so rekli, da so."

"Šejk se nam je lagal. Če bi res spadal k temu rodu, nas ne bi zvabil v to past."

"Pravilno! Toda katerega rodu je vendar?"

"Najbrž Uled Ajun."

"Ta bi bila lepa za naši Obi Meltona sta bila tukaj in močno sta se zdaj pri teh bedinjih."

"Thousands devils!"

"Kakor jaz mislim, sta bila ob Meltona tukaj in Uled Ajun vso pevedala, kar se je v soteski zgodilo. Povedala sta, da je njih šejk ujet, in da smo se mi našli trudili za visoko odškodnino, katero morajo plačati Uled Ajun Uled Ajarem. Radičega so nas ti adutje tukaj sedaj prizakovali, eden izmed njih se je izdal za šejk in zvabili se nas v to luknjo, v kateri sedaj brez pomoči tičimo."

"Hudič jih vzem! In ta prokleti šejk! Ali mi pil z nam vodo in kadil tobak? Toda kaj misliš o našem položaju. Misliš da je nevarno?"

"To je odvisno od tega, če sta oba Meltona še tukaj. Ako sta, tedaj bosta na vsak način zahtevala našo smrt, in stražili nas budejo tako, da bo res prava umetnost pobegniti."

"Toda kako pridevemo ven? In potem, ko smo zunaj, kako pridevemo naprej?"

"Z zvijačo ali pa s silo. Počakajmo najprvo, kaj naredijo radičega tukaj sedaj, ki so nas zaprli."

"Nič čakati! Poskusimo svojo srečo. Spravimo se najprvo nad kamen. Težak je kakih dvanajst centov na možu prideti tukaj na štiri cente. Ti s svojimi puškami, lahko držiš sovražnike v strahu in v primerni oddalji."

"D", kamen lahko odvalimo, če bi imeli dovolj prostora, da razvijemo vsi svoje moči." "Poskusimo!"

Winnetou je ves čas poslušal, sedaj pa reče:

"Kamena ne moremo premakniti, moji bratje naj nikar ne poskušajo."

"Poskusimo vseeno!" sili Emmery, "več poskusimo, preje pridevemo na prost."

Dvomil nisem da bi mi trije lahko podrlj kamen težak dvanajst centov, tukaj sem bil pa prepričan, da kaj tacega ne moremo, ker vsi naenkrat nismo mogli razvaliti svojih moči. Winnetou in Emmery se pritisnila s hrbitmi ob skalo, jaz pomagam nad njima; toda trudimo se še toliko, da je bilo zmanjšano.

"Kadite z menoj," reče. "Tobak daje oblake vonja, ki dvigujejo dušo k nebom. Kmalu pridejo tudi jedila."

Kažimo, je vse mirno, ker tudi naš gospodar ni govoril. Čibukov se nismo skadili, ko prinese neki pastir veliko posode s kuhanim rižem, katero postavi na mizico;

"Kaj je pa z mesom. Selim?" vpraša šejk pastirja. "Tako ga prinesem," odvrne vprašani in odide.

"Ali cujeti? Zunaj nas poslušajo. Opazili, so naš trud, in sedaj se nam posmehujejo, da bi jaz imel te adute sedaj pri sebi, bi jim smeh takoj minil. Z silo ne moremo ničesar opraviti, obrnimo se torej na zvajočega Toda kako?"

"Ne bodi prehiter!" ga pravi. "Ce premisljujemo dalj časa, dobimo dobre misli."

"Včasih pa tudi ne. Kako hočemo adute preslepiči če so oni zunaj, mi pa notri?"

"Moj brat naj čaka, kakor mi je že omenil Čarli," reče Winnetou. "Winnetou sluti na neki izhod in hoče poskušati, če se mu bo posrečil."

"Kak? Izhod?"

"Ali ne vidi moj brat Emmery, kako vlažno je v tej volitini?"

"Seveda sem to že opazil."

"Ali se pa mogoče stene volitine vlažne?"

"Ne stene so suhe. Samo tla so vlažna."

Ko Anglez spregovori zadnje besede, dvigne eno preprogo in potipira tla pod njo.

"Moj brat je videl vrelec zunaj," nadaljuje Anglez. "Od njega prihaja vlažnost. Toda voda ne prihaja skozi trde skale v volitki množini, pač pa le skozi pesek. Tla te volitine morajo biti torej iz peska."

"Torej leži kamen pred našo volitino najbrž tudi na pesku," vzkljueči Emmery.

"Winnetou sluti tako. Kopal bi bomo toliko časa, dokler se kamen toliko ne nagnе, da lahko preko njega odidemo na prost."

"Da, toda če izpodkopljemo ves podstavek," pristavim jaz, "tedaj pada kamen, ko mi pod njem kopljemo, na nas in nas stlači. Ce se mnenje mojega radičega brata izkaže kot pravilno, mi lahko pod kamenom skopljemo tako globoko, da pridevemo na luknji ven, dečim kamen nad nami se vedno stoji. Poskusimo torej!"

Preproge in zastore znosimo proti zadnjem delu volitine, nakanj začneš kopati. Rabim

samo roke in nože, ker družega nismo imeli. Seveda smo začeli z delom spredaj pred vhotom, tako da je kamom. Naše veselje naletimo res na droben pesek, ki se je dál lahko kopati.

Seveda smo morali biti zelo previdni, da nas zunaj ne slije. Radičega smo tudi zelo počasi delali, vendar vztrajno. Imeli smo čas. Bilo je okoli ene dvorane ne, in eno samo zadružno prodajalno. Večkrat se opominj, ko bi imeli eno skupno ivorjan, kar tudi vsak potrdi, če bi se pa v resnicu začelo agitirati za njo, nastala bi cela vojska, na kašen način, lahko tukajšnji rojaki sami presodijo Treba je večje energije, boljšega družabnega življenja med nami, potrebno je, da se ob prostih dnevih zbiramo v skupine, in če nas bode veliko skupaj, tudi veliko lahko naradimo. Delajmo enkrat za svoj narod, da se lahko s ponosom pokaže drugim narodnostim: To so sezidali Slovenci, ta dvorana je last slovenskih delavcev v Ely, Minn.

Cim globlje smo kopali, tembolj se nam je zdelo vrjetno, da se poderejo stene naše volitine. Tako smo kopali mogoče že en seženj globok, tu začujemo zunaj glas:

"Kara ben Nemsi naj pridevimo ven? In potem, ko smo zunaj, kako pridevimo naprej?"

"Z zvijačo ali pa s silo. Počakajmo najprvo, kaj naredijo radičega tukaj sedaj, ki so nas zaprli."

"Nič čakati! Poskusimo svojo srečo. Spravimo se najprvo nad kamen. Težak je kakih dvanajst centov na možu prideti tukaj na štiri cente. Ti s svojimi puškami, lahko držiš sovražnike v strahu in v primerni oddalji."

"D", kamen lahko odvalimo, če bi imeli dovolj prostora, da razvijemo vsi svoje moči." "Poskusimo!"

"Kara ben Nemsi naj pridevimo ven? In potem, ko smo zunaj, kako pridevimo naprej?"

"Z zvijačo ali pa s silo. Počakajmo najprvo, kaj naredijo radičega tukaj sedaj, ki so nas zaprli."

"Nič čakati! Poskusimo svojo srečo. Spravimo se najprvo nad kamen. Težak je kakih dvanajst centov na možu prideti tukaj na štiri cente. Ti s svojimi puškami, lahko držiš sovražnike v strahu in v primerni oddalji."

"D", kamen lahko odvalimo, če bi imeli dovolj prostora, da razvijemo vsi svoje moči." "Poskusimo!"

"Kara ben Nemsi naj pridevimo ven? In potem, ko smo zunaj, kako pridevimo naprej?"

"Z zvijačo ali pa s silo. Počakajmo najprvo, kaj naredijo radičega tukaj sedaj, ki so nas zaprli."